

Lovforslag, der nu ligger til Behandling idag, saaledes som det er fremsat af Regjeringen, foreligger der aldeles utvetydigt et Forslag til en midlertidig Lov, derom ere Alle enige, og derom maa Alle være enige; det er selve Regjeringen enig med os i, og det er vist heller ikke bestridt af Noget. Det foreligger utvivlsomt, og det hyder selve Lovforslaget paa ester sin Titel, idet det er et Forslag til en midlertidig Finantslov. Men samtidig dermed er der ved Fremsettelsen af denne Lov fra Regjeringens Side i Henhold til Motiverne fremlagt paa Thingets Bord, hvad Regjeringen benævner en foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling. Det er derom, Tvivlen dreier sig. Hvad er det, Regjeringen herved har fremlagt paa Thingets Bord, hvad er det, her ligger? Det er det, vi maa have at vide. Efter Motiverne kan man ikke danne sig nogen bestemt Mening derom; thi Spørgsmaalet er ikke det, det er ikke derom, at der er nogen Tvivl, om Regjeringen har havt til Hensigt ved Fremsettelsen af dette Lovforslag samtidig dermed at forelægge den foreløbige Lov, derom er der ingen Tvivl, det er ikke bestridt fra nogen Side, det er utvivlsomt; men Spørgsmaalet er, hvad det er, Regjeringen har fremlagt, hvad det er, der er kommet ud af Regjeringens Haand; er det, der saaledes er kommet til at foreligge, en foreløbig Lov, eller er det det ikke? Motiverne sige ikke Noget derom; thi Motiverne omtale slet ikke Spørgsmaalet om Forkastelse. Vi vide privat eller af andre Udtalelser, der ere fremkomne her i Salen, at Conseilspresidentens Mening, Regjeringens Mening, Høires Mening er, at der foreligger en foreløbig endnu bestaaende Lov. Men det er jo kun muligt at gaa ind paa den Betragtningssmaade, hvis man betragter vor Forkastelse af den ved privat Initiativ indbragte Lov som virkningsløs, som ughldig. Gaar man ud fra, at vor Forkastelse er ghldig, foreligger der her fra Regjeringens Side en ophævet, en forkastet foreløbig Lov, det vil sige Liget af en provisorisk Finantslov. Hvad det er, Regjeringen har ment at bringe frem, hvad Ønske og hvad Hensigt den har havt, kan være os ganske ligegyldigt; men det, der faktisk foreligger for os her, er en engang forkastet Lov, som har været, men ikke er mere, for at sige det kort: et Lig af den provisoriske Lov. Derom mener jeg ligeledes, at Oppositionen her er fuldstændig enig, der er ikke et eneste Medlem af Oppositionen, der fastholder det private Initiativ, som kan forstaa, at her foreligger en virkelig foreløbig Lov til Thingets Beslutning, her foreligge Ruinerne, Resterne, Liget af

den provisoriske Lov, men ikke Andet. Men Spørgsmaalet er da nu altsaa dette: Hvorledes skal Thinget behandle dette Lig? Det er af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds sagt, at man skal forkaste det engang til, og der er anført en hel Masse Grunde for at gjøre det, for atter at ihjelslaa den engang ihjelslagne Lov. Hvorledes dette skal blive muligt, at slaa en Lov ihjel, der ikke eksisterer, at ophæve en Lov, der er ophævet, at bevirke, at en Lov hører op at være, som ikke er til, er mig umuligt at forstaa. Jeg har derfor ganske særlig sat mig ind i de Argumenter, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds forleden fremsatte her i Salen, fordi jeg tænkte paa at finde en Forklaring af, hvorledes det skulde gaa til. Det ærede Medlem anførte først, at man overhovedet slet ikke maatte betragte den provisoriske Lov som en Lov, det var kun, som han betegnede, et „Instrument“, en Volds handling, men ingen Lov, sølgelig kunde den aldrig forkastes, og derfor var Forkastelsen, som var foretaget her tidligere, i Virkeligheden ingen Forkastelse, men kun en Protest, der var udtalt i Forkastelses Form; og dersom vi nu atter forkastede den, forkastede vi heller ikke en engang forkastet Lov, men protesterede kun engang til imod Noget, der aldrig havde været og aldrig blev en Lov. Dersom det virkelig er den Betragtningssmaade, som ligger til Grund for det ærede Medlems Opfattelse, vilde Konsekvensen deraf blive, at vi slet ikke kunde forkaste denne Lov, saa vilde Forkastelsen blive en fuldstændig forkert Form, saa var der ikke Andet at gjøre, end at protestere engang til, vælge en eller anden Form for Protesten, men der kunde ikke være Tale om nogen som helst af de sædvanlige Forkastelsesmaader. Men nu er Sagen den, at det er ikke det ærede Medlems Standpunkt og kan ikke være det, og det har aldrig været Thingets Standpunkt. Det ærede Medlem, der har fremsat den nye Theori, har sammenblandet to Ting, hvad han vistnok ved nærmere Overveielse vil se, nemlig den formelle og den reelle Side af Loven. Formelt foreligger fra det Dieblis, Regjeringen har udstedt den provisoriske Lov efter Thingets hidtilværende Praxis, Opfattelse, Fremgangsmaade, en provisorisk Lov efter § 25. Denne Lovs reelle Indhold, er grundlovstridigt, gaar ud paa at tilføje sætte Grundloven, derfor kan denne Lov i Virkeligheden ikke give Regjeringen nogen Berettigelse eller Bemyndigelse til at handle, som den har handlet, det er en formel Anvendelse af § 25, der i Virkeligheden